

den grunn henvendte jeg meg til utenriksministeren og spurte om han hadde det inntrykk at minister Colban ikke var skikket til å representere vårt land i disse vanskelige tider. Utenriksministeren ga imidlertid Colban det beste vitnemål like overfor meg. Jeg kjenner ikke svært meget til Colban, men jeg hadde interesse av å høre hvordan det forholdt seg med det som til dels er blitt fortalt meg, at for det første passer han ikke til stillingen, og for det annet har han ikke noen slags anseelse i England — er det blitt sagt til meg. For enda å få en uttalelse henvendte jeg meg til dem som hadde forhandlet i London angående vår handelsforbindelse, og de ga han den mest rosende omtale som han kunne få. Mer vet jeg ikke om det, men jeg vil som sagt henstille at det spørsmål blir tatt opp når utenriksministeren er til stede. Han kjenner selvfølgelig Colban og Colbans arbeid best, slik at han kan svare mer inngående på det; for det er ikke bra at slike uttalelser fremkommer om vår minister i England i disse tider.

Joh. Ludw. Mowinckel: Jeg ber om unskyldning like overfor dem som følte seg støtt av mine sterke personlige slutningsord da jeg sist hadde ordet, de fikk jo også sin påtale av presidenten. Men man må ha meg det tilgitt når jeg reagerte like overfor denne mangelhodede kritikk som så spontant styrtet over en mann som for å tjene sitt land var på pletten straks for å bringe landets sak fram for det forum som han mente det var ønskelig og nyttig å bringe saken fram for. Det var nå det.

Så er det noe i forbindelse med propagan- daen som jeg vil nevne og særlig be statsministeren gjøre oppmerksom på like overfor utenriksministeren. Det er om vi ikke så snart vi når til en avslutning på den noteveksling som nå finner sted omkring «Altmark»-affæren, kan lage en hvitbok eller blåbok — kall det hva De vil — en offentlig, utenrikspolitisk publikasjon som kunne inneholde notevekslingen og de uttalelser som falt i Stortinget i går, trykt i et lett og hendig format på de tre store verdensspråk, og som sendes til pressen rundt i alle disse land og er billig til salgs i bokhandelen. Jeg tror det vil være nyttig og godt, men det bør gjøres snarest mulig.

Hambro: Det var i anledning av det spørsmål som blev berørt av hr. Hundseid og av statsministeren, jeg bad om ordet. Jeg vil intet uttalte om minister Colbans personlighet. Det er en selvfølge at intet land på alle sine ministerposter til enhver tid kan ha ministre

som av alle føles som betydelige personligheter. Men jeg tror man har lov til å si at minister Colban er en inntil det usedvanlige arbeidsom mann, og hvis man vil tillate mig å gjøre en så vidt personlig bemerkning, uten å opfatte det som noe forsøk på viktigmakeri, så må jeg få lov til å nevne, at under en samtale jeg hadde med Lord Halifax kort tid før jul, uttalte han: Det finner jeg å kunne si at Deres minister i London er en ganske usedvanlig utholdende og flittig mann når det gjelder å vareta Norges interesser.

Protokollen ble deretter opplest og foranlediget ingen bemerkning.

Møtet hevet kl. 18,20.

Møte for lukkede dører tirsdag den 27 februar 1940 kl. 17.

President: Magnus Nilssen.

Dagsorden:

Referat.

Etter forslag av presidenten besluttet enstemmig:

1. Møtet holdes for lukkede dører.
2. Regjeringens medlemmer og de i forretningsordenens § 54 nevnte funksjonærer gis adgang til møtet.

Statsråd Ystgaard overbrakte følgende kongelige proposisjoner:

- 1) Kgl. prp. om statsgaranti for ulykkestrygd til norske sivilarbeidere i Finnland.
- 2) Kgl. prp. om betalingsavtale mellom Norges bank og Bank of England. — Statsgaranti overfor Norges bank.

Presidenten: Presidenten foreslår, at proposisjonen om statsgaranti for ulykkestrygd til norske sivilarbeidere i Finnland blir sendt sosialkomitéen — og anser det for bifalt. Den annen proposisjons behandling vil komme fram senere.

Protokollen ble deretter oplest og foranlediget ingen bemerkning.

Møtet hevet kl. 17,5.